

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobkyně: **S. I., s.r.o., IČO X,**
sídlem X,
zastoupená advokátkou Mgr. Petrou Hrachy,
sídlem Cihlářská 643/19, Brno,

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství,**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 12. 2016, č. j. 53621/16/5300-21441-711671,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalobkyni se vrací soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Zaplacený soudní poplatek bude vrácen z účtu Krajského soudu v Praze do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro Středočeský kraj, Územního pracoviště v K., ze dne 9. 6. 2016, č. j. 3045595/16/2110-52522-204502, o opravě zřejmých omylů a nesprávností (dále jen „opravné rozhodnutí“). Opravným rozhodnutím bylo dle § 104 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) opraveno poučení o možnosti podání odvolání obsažené v platebním výměru na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období říjen 2015 ze dne 5. 5. 2016, č. j. 2527576/16/2110-52522-204502 (dále jen „platební výměr“). Žalobkyně namítala, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť žalovaný se nevypořádal s její odvolací námitkou týkající se nesprávného posouzení data uskutečnění zdanitelného plnění.
2. Soud se nejprve zabýval přípustností žaloby.
3. Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřípustný.
4. Podle ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen

„rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

5. Podle ustanovení § 68 písm. e) s. ř. s. žaloba je nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.
6. Podle ustanovení § 70 písm. a) s. ř. s. ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.
7. Pro posouzení přípustnosti žaloby je tedy předně třeba posoudit, zda napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.
8. Soud zdůrazňuje, že předmětem tohoto řízení není rozhodnutí o odvolání proti platebnímu výměru, nýbrž pouze rozhodnutí o odvolání proti opravnému rozhodnutí, jímž bylo opraveno nesprávné poučení o možnosti podat proti platebnímu výměru odvolání. Přípustnost žaloby se odvíjí od charakteru prvostupňového správního rozhodnutí, jehož osud sdílí i žalobou napadené rozhodnutí o odvolání (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2014, č. j. 7 Afs 49/2014-32).
9. Podle ustanovení § 102 odst. 1 písm. f) daňového řádu rozhodnutí obsahuje poučení, zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání, v jaké lhůtě je tak možno učinit, u kterého správce daně se odvolání podává, spolu s upozorněním na případné vyloučení odkladného účinku.
10. Podle ustanovení § 104 odst. 1 daňového řádu opraví správce daně zřejmé chyby v psaní a počtech a jiné zřejmé nesprávnosti ve vyhotovení rozhodnutí opravným rozhodnutím.
11. Podle ustanovení § 110 odst. 1 daňového řádu v případě chybějícího, neúplného nebo nesprávného poučení podle § 102 odst. 1 písm. f) lze odvolání podat do 30 dnů ode dne doručení opravného rozhodnutí podle § 104, bylo-li vydáno, nejpozději však do 3 měsíců ode dne doručení rozhodnutí, proti němuž odvolání směřuje.
12. Každé rozhodnutí o opravě zřejmých nesprávností je třeba posuzovat prostřednictvím materiálního hlediska vyplývajícího z § 65 odst. 1 s. ř. s. a před jeho věcným posouzením odpovědět na otázku, zda se jedná o úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti žalobce. Aby mohlo být rozhodnutí považováno za rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s., musí být jeho výrok způsobilý zasáhnout do práv adresáta činnosti veřejné správy. Zásadní vždy bude posouzení, zda rozhodnutí zasáhlo do subjektivních práv daňového subjektu s hmotněprávními účinky, či zda povinnost stanovená opravovaným rozhodnutím zůstala beze změny. Obecně není vyloučeno, že by rozhodnutí o opravě zřejmých nesprávností mohlo takový zásah způsobit, avšak půjde spíše o výjimku z pravidla (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2018, č. j. 6 Afs 121/2018-49, a ze dne 31. 7. 2018, č. j. 1 Afs 44/2018-26).
13. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 29. 5. 2014, č. j. 7 Afs 49/2014-32, „nelze paušálně vyslovit závěr, že rozhodnutí o opravě zřejmých chyb a nesprávností podle ustanovení § 104 daňového řádu vždy zasahuje do právní sféry adresáta, nebo že naopak nikdy do právní sféry adresáta nezasahuje (srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 Afs 42/2007-127, dostupný na www.nssoud.cz). Možný zásah do práv se totiž odvíjí od toho, jakým způsobem oprava mění dopad opravovaného rozhodnutí na adresáta. Je-li předmětem opravy výrok rozhodnutí, bude často oprava způsobilá zasáhnout do právní sféry

adresáta rozhodnutí. Právě výrok je totiž pro adresáta rozhodnutí závazný a může zakládat, měnit, rušit nebo závazně určovat jeho práva nebo povinnosti. Při změně výroku (například vydáním opravného usnesení) tak může opět dojít k založení, změně, zrušení nebo závaznému určení práv nebo povinností adresáta. V případě opravy ostatních částí rozhodnutí bude naopak možné zásadně dospět k závěru, že k zásahu do právní sféry dojít nemůže. Nedochází totiž ke změně samotných práv a povinností adresáta, které byly založeny, změněny, zrušeny či závazně určeny výlučně výrokem opravovaného rozhodnutí. Poučení správního rozhodnutí o odkladném účinku odvolání proti výzvě ke splnění ručitého závazku nezakládá, nemění, neruší ani závazně neurčuje práva ani povinnosti adresáta rozhodnutí.“

14. Opravné rozhodnutí, respektive napadené rozhodnutí, jímž bylo postupem předvídaným v § 110 odst. 1 daňového řádu opraveno výlučně nesprávné poučení o možnosti podat odvolání, mohlo mít vliv na délku lhůty k podání odvolání proti opravovanému rozhodnutí – platebnímu výměru, do hmotných práv a povinností žalobkyně však nikterak nezasahuje. Nelze též přehlédnout, že žalobkyně v žalobě proti opravě poučení nebrojí a netvrdí žádný zásah do své právní sféry v souvislosti s touto opravou. Žalobkyně brojí výlučně proti nevypořádání odvolací námitky, která však zjevně nesměřovala proti opravnému rozhodnutí, ale proti platebnímu výměru (viz bod B odvolání žalobkyně proti platebnímu výměru ze dne 27. 5. 2016 a bod B podání žalobkyně ze dne 7. 7. 2016 označeného „odvolání proti rozhodnutí č. j. 3045595/16/2110-52522-204502 v návaznosti na rozhodnutí č. j. 2527576/16/2110-52522-204502“, v němž žalobkyně doslova zopakovala předchozí odvolací námitku a znovu navrhla zrušení platebního výměru). Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobkyně i přes původní nesprávné poučení o nepřípustnosti odvolání podala proti platebnímu výměru odvolání ve lhůtě 30 dnů od jeho doručení, tedy ještě před doručením opravného rozhodnutí.
15. S ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí nelze považovat za rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. (z materiálního hlediska), neboť (ani podle žalobních tvrzení) nezasáhlo do veřejných subjektivních práv žalobkyně. Žaloba je tedy nepřípustná dle § 68 písm. e) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 70 písm. a) s. ř. s., a proto ji soud dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl.
16. O nákladech řízení soud rozhodl dle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
17. Podle ustanovení § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), soud rozhodl o vrácení žalobkyni zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč. Podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích bude poplatek žalobkyni vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 9. srpna 2019

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu